

Z Vážan K.

Bart. II. 16.

Ža - la mi - lá, ža - la trá - vu, ža - la mi - lá, ža - la trá - vu,
 prostřed ze - le - ny - ho há - ju, prostřed ze - le - ny - ho há - ju.

[: Žala milá, žala trávu, :]
 [: prostřed zelenyho háju. :]

[: Těžší tráva než otava, :]
 [: proč's jí milá toli žala?]

[: Jak nažala, navázala, :]
 [: za sebe se podívala. :]

[: Já sem žala k své libosti, :]
 [: že je trávy všady dosti. :]

[: Neviděla tam žádnýho, :]
 [: jenom vojáčka švarnyho. :]

[: Dyž je trávy všady dosti, :]
 [: dej koníčkům do sytosti. :]

[: Pod' vojáčku z levé strany, :]
 [: pomož na ně těžké trávy. :]

[: Než bych já jí koňům dala, :]
 [: raděj bych ju zašlapala. :]

Z Hutiska.

Bart. II. 34.

Čile.

Ža - lo děv - če, ža - lo trá - vu ne - da - le - ko vi - no - hra - du,
 ža - lo ža - lo tra - vi - čku v tom ze - le - ném há - jí - čku.

Žalo děvče, žalo trávu
 nedaleko vinohradu,
 žalo, žalo travičku
 v tom zeleném hájíčku.

Jak nažala, navázala,
 na synečka zavolala:
 Pod', synečku, na pomoc,
 nažala jsem trávy moc.

Jak já budu trávu zvihat,
 budeš ty mět co kolíbat,
 co kolíbat a co nosit,
 nebudeš se synka prosit.